

Can Joanetes

JOAN SALA > TEXT

SALVADOR COMALAT > FOTOGRAFIA

En el Firalet d'Olot, que és en certa manera una continuació del passeig del Firal i —com el seu nom indica— de proporcions més petites, hi havia la fàbrica tèxtil de can Sacrest, que tothom coneixia com a can Joanetes. L'edifici industrial destacava entre els anodins habitatges del passeig, ja que és una interessant obra noucentista projectada l'any 1927 per Joan Roca i Pinet, arquitecte municipal de la ciutat, a la qual va deixar un conjunt molt digne d'edificis com el que ens ocupa. Presenta una tipologia eclèctica, amb elements historicistes com les pedres que recobreixen la façana principal fins a l'alçada del primer pis, i també les cantoneres, aspectes que, juntament amb la gran porta principal adovellada i el pou, són clares reminiscències de la masia catalana. En una de les cantonades de la façana principal, que dona al Firalet —de fet, el nom oficial és passeig del bisbe Guillemet—, hi ha la imatge d'una Puríssima Concepció, obra de l'escultor Jaume Martús, feta el 1928, que té un encant especial pel fanal que hi ha al seu damunt. En l'aspecte exterior destaca l'antiga xemeneia de totxo.

La fàbrica va tancar i, com passa en aquests casos, va començar el deteriorament, sobretot en els exteriors, com els ràfecs i les cornises: estaven força malmesos, i s'havia perdut la rajola vidriada original. Però les estructures interiors estaven bé, gràcies a la bona feina feta pels constructors dels anys vint. Els ferros laminats i les encavallades de fusta, uns elements que sovintegen en els edificis industrials dels primers decennis del segle passat, s'han conservat, així com cairats i llates. Ara són uns elements vistos i restaurats que adquireixen molt d'interès, i donen caràcter a l'edifici.

La fàbrica va ser adquirida per l'Ajuntament l'any 1983, essent alcalde Arcadi Calzada, per convertir-la en la Casa de la Vila. L'any 1985 es va encomanar el projecte de reforma a l'arquitecte Arcadi Pla, que va modificar completament l'estructura interna de l'edifici i l'adaptà a les noves exigències —que no estaven contemplades en un projecte fet en temps tan reculats— i al nou ús que havia de tenir.

Interiorment s'han recuperat els espais amb suficient qualitat, com l'actual despatx de l'alcaldia, on s'ha respectat el sostre de fusta existent, però introduint canvis substancials en el disseny interior, que s'ha articulat entorn d'un vestíbul central, d'on surt una doble escalinata de planta circular que connecta amb el pis superior. Del vestíbul surt l'ascensor, que s'obre als vestíbuls de les diverses plantes. S'han creat sostres intermedis, de forma que s'han aconseguit noves plantes, i s'ha solucionat la problemàtica de les finestres de les façanes amb un hàbil sistema amb el qual es mantenen els mateixos gruixos en totes les obertures.

Es van repicar els estucats de la façana i es van refer, i en la façana principal s'han obert dos balcons on hi havia finestres, que donen al despatx de l'alcalde, i que resulten d'utilitat per a manifestacions públiques. Al rellotge de sol, ja existent en l'estructura original, se li ha donat un nou protagonisme amb una faixa vertical, que acaba entre els balcons de l'alcaldia. A cada costat de la façana hi havia unes escales, que s'han respectat, ja que part del solar està a un nivell superior del passeig del Firalet.

El projecte de reforma va afectar tot el recinte de l'antiga fàbrica, i també el pati posterior i un solar afegit. En el seu moment es va preveure un parc interior a l'illa, ara ja urbanitzat. En la plaça del darrere de can Joanetes hi ha un aparcament que connecta l'edifici principal, pel soterrani, amb la caserna adjunta de la Policia Municipal.

El conjunt es va inaugurar per les festes del Tura de l'any 1994.

